

יוסף זוסדי ורחל

1481

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי דרחה" (בהשתתפות כולל "חוני המעל")
העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ד מרחשון התשע"ז

מתפלל

שבת יטי' כסלו ה-תשפ"ד
פרשה: וישלח
הפטרה: חזון עובדיה

הדלקת נרות - 16:13
צאת השבת - 17:06
ר"ת - 17:37

הדלקת נרות בשבת הבאה 16:13

ישב	ישלח
5:28	5:21
5:35	5:28
6:28	6:23
11:32	11:29
11:57	11:54
16:35	16:35

איברא ליה

"מהו חסיד"

שאלו פעם את רבי מנחם-מענדל מוורקי: מהו חסיד? וענה: "חסיד הוא מי שידע לצום - תוך כדי אכילה, להתבודד - כשהוא בין אנשים, ולערוך גלגול שלג - במיטה חמה ונקייה."

העלון לרפואת

מנשה בר דוד וברוריה מרת אחותי דינה בת רחל ולע"ג חמי ר' שלום בר שמחה ז"ל חמותי מרים בת רחל ע"ה הרופא הקדוש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

"משפחה אחת גדולה"

כולם דוגלים בדמוקרטיה, בשוויון: כולם שווים, כולם זהים, "לכל אחד קול אחד". אבל יש לעמוד על המשמר, ולראות שהדמוקרטיה לא תהפך לאנרכיה, לבלבול להפקרות. האם אנו מוכנים לדמוקרטיה בבית? במשפחה? ששלושה זאטוטים יביסו ברוב קולות את האבא והאמא? לא, זה לא! ומדוע? משום שאנו מבינים שבמשפחה יש סולם מעמדות, ושהאבא הוא ראש המשפחה וכולם חייבים בכבודו. ואין זה רק לטובת האבא, אלא לטובת המשפחה כולה. זהו בסיס קיומה של המשפחה!

עם ישראל הריהו כמשפחה גדולה, ולמשפחה הנפלאה הזאת יש אבא. תלמידי חכמים קרויים כך: "אבי אבי, רכב ישראל ופרשיו!" הם מאורי הדור, מורי הדרך. אשרי הדור הנשמע לגדוליו. אשרי המשפחה המצטיינת לראש משפחתה.

בראשית ימי האומה, היו שני אישים שהתדרדרו והשחיתו את דרכם. ישמעאל, ועשיו. הז"ל אומרים, שישמעאל עשה תשובה בסוף ימיו, ועשיו נשאר ברשעו. מהיכן הם לומדים זאת? משום שבפטירת יצחק נאמר בתורה "ויקברו אותו עשיו ויעקב בניו", עשיו בראש, לא נתן כבוד ליעקב הצדיק - רשע הוא, אבל בפטירת אברהם אבינו נאמר: "ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו". למרות שישמעאל היה המבוגר, ואביהם של תריסר נשיאים, הוא חלק כבוד לאחיו הצדיק, ושם אותו בראש. הרי זה סימן, שהוא חזר בתשובה. משום שהמבין את גדלותם של הצדיקים - יטה אוזן לדבריהם, ישמע להכוונתם, וילך לאורם, אשרי האדם שנעזר במורי הדרך. מובטח לו שלא יתעה, שימצא את דרכו, ושיגיע ליעדו, אשרי הילד השומע בקול האב, אשרי האדם השומע לקול הרב.

ל-ח-י-ס-ד-י

אבל השור השחור שם לב אליו, ועוד איך. לרגע רקע השור ברגליו, חיכך קרניו בעפר הרחוב, הניע ראשו לכאן ולכאן, ולאחר מכן החל בדהרה מטורפת לעבר החכם.

* "תיזהר" נשמעו צווחות מחלונות הבתים הסמוכים, "חכם, נוס על נפשך, ברח, השור דוהר לכיוונך".

* אבל חכם אברהם חלימי קפא על מקומו באימה. רגליו כבדו כשני עמודי עופרת, והוא לא היה מסוגל לנוע ממקומו.

השור הלך והתקרב אליו במהירות הבזק, וככל שהמרחק ביניהם הלך והצטמצם - כך קפא דמו של חכם אברהם בעורקיו. לפתע חלחלה למוחו ההבנה המפחידה, כי בעוד רגע או שנים ירטש השור האימתני את מעיו והוא ייפרד מן העולם. עליו למהר ולהכין עצמו אפוא, למסור נפשו בקריאת שמע, באמירת וידוי. מהר, אין זמן.

ואז, לפתע פתאום, כאשר בין השור לבין חכם אברהם הפרידו מטרים ספורים, אירע הדבר.

מן העץ הסמוך זינקה דמות, היישר אל גבו של השור הזועם.

היה זה לא מאשר סלאח. סלאח מיודענו סלאח, באומץ בלתי מובן, נחת על גבו של השור ואחז בקרניו, ובעוד השור משתולל ומבקש להשליך את רוכבו, החל סלאח מצווח כמטורף: "חכם אברהם, רוץ, ברח על נפשך, רוץ, מהר".

הצווחות העירו את חכם אברהם מקיפאונו, והוא התעשת בבת אחת. הוא נשא את רגליו ואץ רץ מן המקום אל עבר חצר סמוכה, שיושביה פתחו את השער וסימנו לו בנפנופי ידים להיכנס פנימה ולהצטרף אליהם, ועם כניסתו - סגרו את השער על מסגר וברית.

ובינתיים, בחוץ, המשיך סלאח להיאבק בשור המשתולל. השור היה אחוז טירוף, הוא רקע ברגליו, געה בקול משונה וניסה לנער מעליו את סלאח, שוב ושוב.

* אבל סלאח לא ויתר. הוא התנפל על השור וחבק את צווארו, כשפניו אדומות ממאמץ ופלגי זיעה ניגרים ממצחו. הוא ידע כי אם ישחרר את אחיזתו מהשור, דינו נגזר למיתה. השור המטורף לא יזדקק ליותר מנגיחה אחת או שתיים כדי לשלחו מן העולם.

* ובינתיים, בעוד סלאח מתגושש באומץ עם השור, נחלצו כמה בעלי תושייה מן החצרות הסמוכות שהבחינו במתרחש והתקרבו אל המקום כשבידיהם חבלים.

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "איברא ליה" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555
לוח שנה

לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 15 ש"ח.
כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4 בעלות 10 ש"ח.
הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251

מנויים: לקבלת העלון חנים במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

החברות והחברים

דיני שותפות עם גוי או יהודי מחלל שבת בעסק
העובד בשבת
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

פעולות בנקאיות ורכישת בנקאית עבור שבת

י. לאור האמור לעיל (סעיף טו) שמותר לתת לגוי מעות על מנת שיסתחר בהם, ומותר ליטול חלק מהרווחים אף על פי שהגוי מסתחר בהם בשבת, כל שאינו אומר לו לעשות בשבת, יש ללמוד שמותר להפקיד כסף בבנק של גוים וליטול הרווחים הבאים מחמת שהיה כספו מופקד בבנק גם בשבת. ויש להקל בזה אפילו אם מקבל מהבנק רווחים עבור כל יום ויום בפני עצמו מהימים שכספו מופקד בבנק.

וכן מותר למסור לבנק של גוים המחאות (שיקים) על מנת שהפקידים הגוים העובדים בבנק יפקידו אותם כשיגיע זמן פירעונם, אפילו אם חל יום פירעון השיקים בשבת, כל שאינו אומר להם להפקיד אותם בשבת.

וכן מותר לתת הוראות קניה ומכירה של מניות וניירות ערך או מטבע הו"צ דרך המחשב או דרך הבנק או דרך חברה של גוים, כל שאינו קובע לעשות פעולות אלו בשבת דוקא, אלא רק נותן הוראה בימות החול לבצע פעולות אלו בחשבוננו בלי לנקוב בזמן ביצוע אותן פעולות, שהרי אף הגוי המבצע פעולות אלו בשבת מקבל עמלה עבור ביצוע פעולות אלו. וכן אם קובע עם המוכר או הקונה שכאשר יגיע ערך המניות או המטבע לסכום מסוים יקנו או ימכרו עבורו, ואינו אומר להם לעשות כן בשבת, אף שיתכן שיהיה הדבר ביום שבת, יש להקל, מפני שאף הקונה או המוכר עבורו נהנה מהריוח, שהרי מקבל עמלה על כל קניה או מכירה.

קניית מניות של חברה של גוים העובדים בשבת

יח. מן האמור לעיל בסעיפים הקודמים, יש ללמוד עוד, שמותר לקנות מניות של חברה המנוהלת על ידי גוים העובדים גם בשבת, כל שאין היהודי המחזיק במניות אלו מתערב באופן ניהול החברה, אלא רק מקבל חלק מהריוח או נושא בהפסד של החברה. ואפילו אם קונה כמות גדולה של מניות באופן שרוב המניות של אותה חברה שייכות לו, כל שישנם גוים המנהלים את החברה כראות עיניהם, ואין היהודי בעל המניות מתערב בעבודתם, יש להקל.

ואפילו אם אותם מנהלים גוים העובדים בחברה שמקבלים שכרם לפי אחוזים מרווחי החברה, מעסיקים תחתיהם גם עובדים אחרים המקבלים משכורת קבועה על עבודתם, המשולמת להם מכספי החברה, יש להקל בזה, וכל שכן כשכל העובדים הגוים מקבלים שכרם לפי אחוזים מרווחי החברה. ומכל מקום אין להקל בזה אלא כשאין שמו של היהודי נקרא על אותה חברה, ואין הדבר ידוע שמניות חברה זו שייכות בחלקם ליהודי, באופן שאין בזה חשש מראית העין.

מכאן למדנו שיש לו לאדם לשלם כסף מלא כדי לזכות במצווה, ונכונותו לשלם מורה על חשיבות המצווה בעיניו, על יקרתה ורוממותה, ועל מסירותו ורצונו העז לזכות בה.

"אלא בני יעקב אשר יולד לו בפרך ארם"

רבינו הרמ"ע מפאנו זצ"ל שאל: הלא רק י"א מבניו נולדו בפרך ארם, ואילו בנימין נולד בארץ ישראל - וכיצד אומר הכתוב שכולם נולדו בפרך ארם?

והשיב, שרחל התפללה בלידת יוסף ואמרה: **"יוסף ה' לי בן אחר"**. והואיל ורצון יראיו יעשה, ואת שוועתם ישמע ויושיעם, ותפילתה עלתה למרום ונענתה, הרי זה כאילו נושעה בבן נוסף, ובנימין כבר חשוב היה כאילו נולד.

"ראיתי פניך כראות פני אלוקים"

כי אין כונת ותכלית מתנתו זאת מפני שחסר לו, לעשו, אלא רק מפני שכן הוא דרך הכבוד והמעלה, וכמו בהראיון פני אלוקים שכתוב שלוש פעמים בשנה יראה את פני ה' ולא יראו פני ריקם, אף על פי שהקב"ה בודאי אין צריך למתנות בשר ודם, שהרי לה' הארץ ומלואה, אלא שהוא דרך הכבוד והגדולה.

דרש רבי שמעון בן לקיש מותר להחניף לרשעים בעולם הזה. ומה שנאמר כל המחניף לרשע סוף נופל בידו, כתבו התוס' דהיינו דוקא שלא במקום סכנה, אבל במקום סכנה מותר ונראה אפילו במקום חשש נדנדוד סכנה וכן במקום הפסד ממון מרובה מיעקב שהחניף לעשו שחשש משום סכנה. אמר ר' לוי משל לאדם שזימן את חבירו והכיר בו שמבקש להורגו, אמר לו, טעם תבשיל זה שאני טועם הוא כתבשיל שטעמתי בבית המלך, אמר מכירו המלך? פחד, ולא הרגו וא"כ במה שאמר לו יעקב ראיתי פניך כראות פני אלוקים לא כיוון להחניפו אלא לאיים עליו.

"ותקע קף רגל יעקב בהאבקי עמו"

אמרו במדרש: **"נגע בכל הצדיקים שעתידין לצאת ממנו, זה דורו של שמד"**. והענין - כתב הרמב"ן ז"ל - כי המאורע כולו רומז לדורות. שיהיה דור בזרעו של יעקב, שיתגבר עשיו עליהם, עד שיהיה קרוב להשמידם.

וזה היה בדור אחד בימי חכמי המשנה, בדור של רבי יהודה בן בבא וחבריו. כמו שאמרו: אמר רבי חייא בר אבא, אם יאמר לי אדם: תן נפשך על קדושת שמו של הקב"ה - אני נותן, ובלבד שיהרגוני מיד! אבל ב"דורו של שמד", לא הייתי יכול לסבול! ומה היו עושים ב"דורו של שמד"? היו מביאים כדוריות של ברזל, ומלבנים אותם באש, ונותנים אותם תחת בית שחיים, ונוטלים נפשם מהם!

ומסיים הרמב"ן: ויש דורות אחרים, שעשו עמנו כזה ויותר רע מזה, והכל סבלנו ועבר עלינו, כמו שרמז: **"ויבא יעקב שלם"**!

תעמוד לנו זכותם של אבותינו של אבותינו הקדושים, שמסרו נפשם על קדושת שמו יתברך, ובזכותם ננצל מכל רעה וצוקה.

"ויקן את זולתת השדה ... ויצב שם מזבוח"

כתב רבינו חיים ויטאל זצ"ל: **"ויקן"** בכסף מלא כשם שעשה דוד המלך ע"ה כאשר קנה את גורן ארוונה היבוסי, בבקשו לבנות שם מזבח - הוא מקום הר הבית והמקדש בבואו יצא ארוונה לקראתו וביקש להעניק לו חינום את הבקר - לעולה, ואת כלי החרישה - לעצים. **"ויאמר המלך לארוונה: לא, כי קנו אקנה מאיתך במחיר, ולא אעלה לה' אלוקי עולות חינום, ויקן דוד את הגורן, ואת הבקר, בכסף שקלים חמושים. ויבן שם דוד מזבח לה', ויעל עולות ושלמים. ויעתר ה' לארץ, ותעצר המגיפה מעל ישראל"**.

חיי החברות

איך מקום לחשוש

שאלוהו לרבי איזיל הריף: בידוע שעשירים נוטים לתת נדבה לעני בעל מום, אבל לא לעני תלמיד חכם. מה טעמו של דבר?
השיב רבי איזיל: כל עשיר חושש פן ייעשה גם הוא עני בעל מום, אבל איננו חושש פן ייעשה גם הוא עני תלמיד חכם...